

KAZALO

Uvodnik	2
Dragatušec sledi šolskim dogodkom	3
Dragatušec v vrtcu	15
Dragatušcevi intervjuji	17
Intervju s Tino Kocjan	17
Intervju z Gašperjem Tomanom	18
Intervju s Srečkom Dražumeričem	19
Dragatušec v literarnih straneh	21
Zanimivi Dragatušec	41
Glasbeniki na naši šoli	41
Glasbeniki v Sloveniji	41
Facebook	42
Nenavadni izum	43
Iz prve roke	43
NEverjetnice	44
POUK brez dlake na jeziku	44
Konec sveta?	46
Oskarji 2010	47
Slovenija ima talent	48
Slavni na kvadrat o otroštvu	49
Dragatušec nas razvedri	50
Šale	50
Pobarvanki	51
Križec krožec	52
Rebusa	52
Križanka	53
Horoskop	53
Uganke	55
Nasveti tetke Ive	56
Dragatušec zvesto tekmuje	58
Po dolgem času zopet zlato Cankarjevo priznanje za OŠ Dragatuš	60
Velik uspeh OŠ Dragatuš na natečaju Evropa v šoli	62
Mednarodna kiparska kolonija mladih	62
Zlato Proteusovo priznanje	64

UVODNIK

Šole kmalu konec bo,
veliko člankov zbrali smo.
Nataša z nami hud boj je bila,
ker nas vragce je krotila.
A mi smo se vsi super 'meli,
ker smo v zgodbe se vživeli
in nar'dili to glasilo,
ki ni b'lo težko opravilo.

Notri najdete vse živo,
vse nasvete z modno divo,
vse nasvete s tetko Ivo,
vse podatke športnih šovov,
vse detajle naših lovov,
o, to glasilo je polno šovov!
In naših glavic, polnih znanj,
notri so rezultati tekmovanj.

Zato preberite glasilo,
ki poganja kri v vašo žilo,
da se malo razvedrite,
nasmejite in pomirite.
Zelo ga boste vi veseli,
do konca boste ga premleli,
a možganov vam ne bomo oželi,
obljubimo - z Dragatušcem super boste se imeli!

Uredništvo in zanesljivi pomočniki

DRAGATUŠEC SLEDI ŠOLSKIM DOGODKOM

Prvi šolski dan

1. septembra 2009 smo učenci OŠ Dragatuš po dveh toplih mesecih zopet sedli za šolske klopi. Najprej nas je ravnateljica prijetno sprejela, nato pa nas presenetila z lutkovno predstavo Na šoli je lepo. Skupaj z lutkarjem smo peli, se zabavali in nekateri so se tudi preizkusili v lutkovnem delu. Med predstavo smo spoznali, da je najlepši kraj na svetu ravno šola. Predstava je trajala eno šolsko uro.



Po lutkovni predstavi smo napolnili svoje prazne želodčke s svežimi sendviči in sokom. Ko smo se najedli, smo se vsi odpravili v svoje razrede, ki so nas pričakali s sveže prepleskanimi stenami. Njihove barve so v naše razrede vlile polno sveže energije in dobre volje, zato smo še raje poslušali razrednike, ki so nas obvestili s svežimi novicami o novem šolskem letu. Čeprav smo si imeli še veliko povedati, se je prvi šolski dan prehitro končal, in odšli smo domov.

Ta prvi šolski dan je bil nekaj posebnega in verjamemo, da nam bo še dolgo časa ostal v spominu.

Iva Panjan in Špela Šušтариč, 9. razred

Pohod po Župančičevi poti

3. 9. 2009 smo imeli športni dan. Sprehodili smo se po Župančičevi poti. Zjutraj sem se zbudila ob 7. uri. Mama me je pripeljala v šolo. Pred šolo sta me čakali že dve sošolki. Ko so prišle učiteljice, smo šli po malico in se postavili v kolono. Kmalu smo se odpravili proti Mali Lahinji. Na Mali Lahinji je doma moja sošolka, ki nam je pokazala njihovo živino. Potem smo se odpravili proti Belčjemu Vrhju. Tam smo imeli prvi počitek. Pojedli smo malico in popili sok. Pridružil se nam je prvi razred. Ko smo si malo odpočili, smo šli naprej. Po dolgi hoji smo, malo utrujeni, prišli do Hrasta. Nadaljevali smo pot do Perudine, kjer smo se pri tabli fotografirali in si malo odpočili. Prišel je avtobus in nas odpeljal proti domu.



Ko sem prišla domov, sem bila zelo utrujena, hkrati pa tudi vesela, ker sem se imela na športnem dnevu lepo.

Dalia Gorše, 5. razred

Kuhanje kope

V torek, 8. 9. 2009, smo se dragatuški učenci od drugega do devetega razreda odpravili na Gorjance v ČŠOD Miklavž, kjer smo si ogledali kuhanje kope. Tam so bili trije predavatelji: oglar, policist in gozdar. Razdelili smo se v tri skupine: v skupino od drugega do četrtega razreda, v skupino od petega do sedmega razreda in v skupino od osmega do devetega razreda. Vsem skupinam



je posamezen predavatelj predstavil svoj poklic. Policist je govoril o nasilju, drogi, beguncih, poti do izobrazbe ..., oglar o kuhanju kope in gozdar o gozdu in svojem poklicu.

Dan je bil zelo mrzel. Na srečo pa so nam zakurili velik ogenj, ob katerem smo se lahko pogreli. Naravoslovno-tehniški dan je bil zanimiv, poučen in predvsem hladen.

Gašper Toman, 9. razred

Obiskali smo Srednjo šolo Črnomelj

V sredo, 23. 9. 2009, smo učenci 9. razreda Črnomelj. Že na vse zgodaj zjutraj smo se vsi zbrali pred šolo in se vkrcali v naš šolski avtobus. Po kratki vožnji smo že prispeli do SŠ. Skupaj z učiteljico kemije smo se odpravili v pravi srednješolski laboratorij, kjer nas je učiteljica najprej postregla zokusnimi piškoti in kokakolo. Ko smo si napolnili želodčke, smo bili polni energije in pripravljeni na naslednje tri ure kemijskih

OŠ Dragatuš obiskali Srednjo šolo



poskusov. Pri kemijskih vajah smo se naučili veliko novega, proti koncu ure pa je še vsak učenec lahko sprožil »mini« eksplozijo. Po končanih kemijskih vajah smo se odpravili v jedilnico na malico. Jedli smo okusne pleskavice, polpete ter krompir, postregli pa so nas tudi z jogurtom in sokom. Kmalu zatem smo šli v razred, kjer nam je ravnatelj šole Branislav Adlešič povedal vse o programu šole, načinu učenja, prednostih te šole ... Za njim nam je šola predstavila tudi učiteljica sociologije. Kasneje nam je učenka drugega letnika gimnazije predstavila kratek filmček o ekskurziji. Zatem smo si ogledali kovinarsko šolo. Mojster nam je natančno predstavil vsak stroj. Povedal nam je tudi, da imajo ene izmed najboljših naprav v celi Sloveniji. Ker pa čas hitro beži, smo se morali tudi

mi odpraviti domov. Srednja šola Črnomelj nam je bila zelo všeč, saj smo se naslednji dan pogovarjali samo še o njej.

Iva Panjan, 9. razred

Pohod na Plešivico

V četrtek, 3. 9. 2009, smo se učenci od šestega do devetega razreda odpravili na športni dan od Bukovja do Plešivice. Ob 8.00 smo se zbrali na trgu v Dragatušu, kjer nas je prišel iskat avtobus in nas odpeljal do Bukovja. Od tam smo hodili po bukovem gozdu do vasi Plešivica. Ko smo prišli do vasi Plešivica, smo se vzpenjali po cesti, da smo prišli do vrha Plešivice, kjer stoji cerkev v brezovem gozdičku. Nekaj časa smo posedali, potem pa smo se odpravili po cesti do kraja, kjer nas je pričakal avtobus. Dan je bil topel in naporen.



Gašper Toman, 9. razred

Predstavitve dela gasilca



Že mnogo let je mesec oktober mesec požarne varnosti, zato smo 2. 10. 2009 na naši šoli organizirali požarno vajo z naslovom Šola gori. Gasilci PGD Dragatuš v sodelovanju z Zdravstvenim domom Črnomelj so s pomočjo učencev 9. razreda izvedli reševalno akcijo. Vsak učenec 9. razreda je odigral vlogo ranjene osebe, ujete v učilnico šole. Vse »poškodovance« so gasilci in osebje zdravstvenega doma rešili iz zadimljene učilnice in jih odnesli na varno v telovadnico, saj je zunaj deževalo. Tam so se zbrali vsi učenci, učitelji in vrtec z vzgojiteljicami. S strokovno pomočjo je zdravniško osebje poskrbelo za »poškodovance«. V zadnjem hipu je prišel tudi rešilni avtomobil, ki je demonstriral prevoz do zdravstvenega doma. Ko pa je dež ponehal, smo se vsi osebki iz telovadnice premestili na šolsko igrišče, kjer je ravnateljica podelila priznanja vsem mladim gasilcem OŠ Dragatuš. Zatem so gasilci PGD Dragatuš, Zapudje, Dobliče, Tanča Gora in Tribuče učencem predstavili svoje gasilske avtomobile. Vsak izmed njih je lahko pomeril tudi plinsko masko ter brizgal z ročnikom. Veseli smo bili, ker je med gasilci bilo tudi veliko očetov, ki so svojim in drugim otrokom pokazali svojo službo.

Iva Panjan (9. r.), Kristjan Panjan (8. r.), Ema Štefanič (9. r.)

EX-Tempore

V petek, 9. oktobra 2009, smo se štiri učenke OŠ Dragatuš udeležile 28. slikarskega EX-Tempora mladih likovnikov Bele krajine. Letošnja tema je bila Opojne barve jeseni.

Mladi likovniki belokranjskih osnovnih in srednjih šol ter učenci iz pobratenih šol smo se skupaj z mentorji zbrali pred gasilskim domom na Grabrovcu. Tam smo dobili navodila



o poteku dneva. Sledilo je skupinsko fotografiranje. Organizatorji so nam nato razdelili slikarske podlage, potem pa smo se učenci OŠ Dragatuš, OŠ Vinica ter OŠ Stari trg ob Kolpi z učiteljico Jasmino Kobe sprehodili po vasi, kjer smo si ogledali stare stavbe, skednje, naravo in ostale zanimivosti. Vsak si je izbral svoj motiv ter se prijetno namestil. Učiteljica nam je razdelila likovni material in liste, na katere smo najprej narisali skico. Ko je bil vsak zadovoljen s svojo skico, je pričel s slikanjem - tokrat na les. Čas do kosila, ki smo ga imeli na turistični kmetiji, je kar prehitro minil. Šele vonj okusne hrane nas je spomnil, da smo že postali lačni. Ko smo se najedli, smo se vrnili na svoja slikarska mesta in pridno nadaljevali z delom. Ker smo del slik pred kosilom že pobarvali, smo po njem kar hitro končali. Z našimi umetninami smo se še fotografirali in jih nato odnesli v gasilski dom. Tam smo si z zanimanjem ogledali nastala dela ostalih sodelujočih. Po ogledu pa nas je gospod hišnik s kombijem odpeljal domov.

V tem dnevu so nastale zelo zanimive slike, ki so bile še posebej privlačne zaradi svojih živih barv. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno in tako smo se lahko prijetno družili, ustvarjali in obenem spoznavali svoje vrstnike. Letošnji EX-Tempore nam bo zagotovo še dolgo ostal v spominu, saj je bil za nas, devetošolke, zadnji v osnovni šoli.

Izdelki vseh sodelujočih so bili kasneje razstavljeni v Ganglovem razstavišču v Metliki.

Špela Šuštarich, 9. razred

Izlet v Maribor

V torek, 13. 10., smo se odpravili učenci od 6. do 9. razreda v Maribor na kulturno-naravoslovni dan. Odrinili smo ob 6. uri, saj je bila vožnja dolga. V avtobusu smo poslušali glasbo in se smejali, nekateri so tudi zaspali. Vmes smo se ustavili v gostišču pred Celjem. Imeli smo malico in lahko smo si tudi naročili razne napitke in podobno. Tam smo bili pol ure. Nato smo se odpravili, veseli in zadovoljni ter zelo vznemirjeni, v Maribor. Vožnje smo še imeli dobro uro. Ko smo prispeli v Maribor, so nas tam čakali vodič Silvo in vodička ter vlakec Jurček. ☺

Veselo smo se usedli vanj in vodička nas je usmerjala, da smo vedeli, kod se vozimo. Povedala nam je veliko zanimivega o znamenitostih in lepotah Maribora. Bilo je veliko mostov, ki so vodili čez reko Dravo. Videli smo do takrat največji



slovenski stadion Ljudski vrt, na vrhu grička Piramido, najstarejšo trto na svetu, stari del mestnega jedra Lent, kužno znamenje. Ker je Maribor univerzitetno mesto, smo videli tudi številne osnovne in srednje šole, fakultete ter univerzitetno knjižnico. Po ogledu mesta smo se odpravili z vodičem v Akvarij-terarij, kjer smo si ogledali različne ribe v akvarijih in plazilce v terarijih. Upravitelj nam je

razložil potek življenja živali in nam pokazal kačo. Potem smo se napotili v Pokrajinski muzej, kjer smo si ogledali stara orožja, oklepe, dimnico in zgodovino Maribora. Čez nekaj časa smo se odpravili proti domu. Ustavili smo se še na Trojanah, kjer so si nekateri kupili tudi krofe ter različne stvari. Tam smo bili eno uro in odšli. Po uri vožnje smo se še ustavili v gostišču, kjer smo lahko šli samo na WC in nekateri tudi na trampoline. Zelo utrujeni smo se odpravili nazaj v avtobus in se veselo ter zaspano odpravili domov. Vožnja je bila zanimiva, a utrujajoča. V Črnomelj smo prišli približno okoli 18.30. Avtobus nas je puščal po postajah, kjer smo se zelo utrujeni odpravili proti domov. Bilo nam je zelo lepo ter zanimivo. Prosili bi še za kakšen podoben izlet. Uživali smo! ☺

Staša Jesih in Katarina Pejčić, 8. razred

Kostanjev piknik

Da bi uresničili naše želje - bolje povezati šolo, starše in učence - smo 16. 10. 2009 za pokušino na našem šolskem vrtu organizirali kostanjev piknik. Povabili smo vse starše, učence in učitelje. Da bi bilo na pikniku čim bolj zanimivo, smo organizirali nekaj dejavnosti: nogomet na šolskem igrišču, v telovadnici namizni tenis, badminton, tibetanske vaje in pilates ter na šolskem vrtu igre za otroke in seveda kostanjev piknik. Bilo je zelo zanimivo.



Emma Štefanič, 9. razred

Tehniški dan v Srednješolskem centru Novo mesto – delavnice

V četrtek, 12. 11. 2009, smo se učenci Osnovne šole Komandanta Staneta



Dragatuš odpravili v spremstvu 3 učiteljev v Novo mesto, in sicer na SŠC Novo mesto. Tam smo se v spremstvu učiteljev odpravili v različne delavnice. Najprej smo šli v zvočno delavnico - AKUSTIKO, kjer smo se najprej pogovarjali predvsem o potovanju zvoka. Gledali smo odlomka filmov, kjer naj bi se osredotočali bolj na zvok kot na vsebino. Profesor nam je predstavil hišni kino

(sestavlja ga 5 zvočnikov in ojačevalec). Zatem smo šli v drugo delavnico - SPAJKANJE. Tam smo naredili utripalnik. Profesor in pomočnika so nam razložili vse o spajkanju in kakšen naj bo izdelek. Sam sem bil z Aleksandrom Jarnevičem. Naredila sva dober izdelek in profesor naju je pohvalil. Preden smo šli v naslednjo delavnico, smo se usedli na klopco in pojedli malico. Delavnica, v katero smo šli, je bila ELEKTRIČNA. Tam smo najprej povezali žice, da smo lahko »prižgali« luč. Pomagala sta nam pomočnika. Potem smo morali rešiti delovni list, šele za tem smo lahko naredili podaljšek, s katerim je bilo največ dela. Zatem smo ga preizkusili. Z avtobusom smo se odpravili domov. Domov smo prišli okoli 13.30.

Jan Gašperič, 8. razred

Brez ljubezni ni pravega seksa

26. 11. 2009 smo imeli na šoli predstavo Brez ljubezni ni pravega seksa, ki jo je izvedlo Društvo za boljši svet. Ogledali smo si jo učenci od 5. do 9. razreda. Predstava je govorila o tipičnih najstniških težavah; o odraščanju in o tem, kako sodobni svet hiti. Ko se najstnikom mudi v svet in na zabave, na katerih se dogaja marsikaj. Igrali so: zdravnica Maja, prof. matematike, Aleš, klovn Goran in prof. angleščine Andreja. Vsi štirje so bili odlični. Na koncu so nam še skupaj zarepali pesem o odraščanju in mi, učenci, smo se jim seveda pridružili. Po koncu smo se odpravili v svoje razrede in imeli smo delavnice z enim od igralcev. V razredih smo se igrali različne igrice in ugotavljali, kakšno punco si želijo fantje in kakšnega fanta si želimo punce (da je prijazen/a, nežen/a itd.). Po skupnih ugotovitvah smo se igrali še eno igrico; eden je moral stati na sredini kroga, ki ga je sestavljalo pet učencev. S to igro smo se naučili, kako moramo komunicirati s partnerjem. Koliko si morata zaupati in pa, če se z nekom lepo pogovarjamo, bomo



dobro dobili tudi nazaj. Iz predstave in delavnic smo se veliko naučili in pa tudi igralci so nam obljubili, da se še vrnejo.

Nina Helena Basarac, 7. razred

Decembrske prireditve na OŠ Dragatuš

Kot vsako leto, smo tudi letos nadaljevali tradicijo s tremi nastopi z naslovom Iz malega zraste VELIKO.

Prvi, Korajža velja, se je odvijal 4. 12. 2009. Pri le-tem sta nam pri izvedbi pomagala Marjan Hvala in Aleksandra. Nastopajoči učenci smo se zbrali v šolski telovadnici in čakali na starše. Ob šestih zvečer smo jim zapeli pesmi in učitelji ter predstavniki



razredov so glasovali za zmagovalce, le-ti pa so postali: Ana Pavlinič, Jan Perko, Anja Pešelj in Špela Šušтариč v duetu in Jakob Pešelj. Skupni zmagovalki sta prav tako postali Špela in Anja. Prireditve nam je še polepšal zvok harmonike, za katerega sta poskrbela Tadej Žagar in Manca Matkovič. Med odmorom se je lahko publika malo sprehodila do Kavarne devetega razreda in naročila napitek in pecivo. Zbrani denar bodo devetarji porabili za valetu.

Drugi nastop je bil Pevski večer, ki je potekal 11. 12. 2009, na katerem sta nam zapela otroški in mladinski pevski zbor. Zapel nam je tudi zbor DKŽ Dragatuš in zmagovalci Korajže velja. Prav tako smo slišali tudi že izostrene glasove štirih preteklih zmagovalcev: zapeli so nam Monika Kocjan, Emanuel Bebar, Polona Gorše in Jana Štajdohar. S temi prelepimi glasovi se je večer končal.

Tretji in zadnji Instrumentalni večer je potekal 17. 12. 2009. Na njem smo se predstavili vsi učenci, ki igramo kakršno koli glasbilo, v skupini ali pa v solo igranju.

Upamo, da smo vam s temi tremi večeri vsaj malo polepšali ta veseli in pisani, predvsem pa praznični december.

Nina Helena Basarac, 7. razred

Zimski športni dan

Ko smo že cel teden predvidevali, da športnega dne ne bo, nam je to hudomušno vreme le posvetilo nekaj naklonjenosti. Zapadlo je nekaj snega in bili smo navdušeni, saj je to pomenilo, da gremo smučat.

Bil je petek, 22. 1. 2010. Prijavljeni smučarji smo že prej smučali in smo imeli smučanje v malem prstu. Ko smo prišli na smučišče Smučarskega centra Bela, so nas učitelji razdelili v tri skupine. V prvi skupini so bili smučarji, ki smučajo, ampak ne tako dobro. Le-ti so se smučali na otroški smučarski progi. V drugi

skupini so bili izkušeni smučarji, v tretji skupini pa so bili »profesionalni« oz. najboljši smučarji. Obe skupini sta smučali po odrasli progi. Nekajkrat smo se ustavili zaradi malice in prigrizkov. Po progi smo drveli kot strele. Malo smo bili nezadovoljni, saj je bila snežna odeja tanka in na progi so se prikazali kamenčki, ki so opraskali naše smuči. S tem si nismo delali velikih skrbi, nezadovoljne sta preplavila adrenalin in užitek. Na našo žalost je bila zaprta sedežnica in zato se po tisti progi nismo mogli smučati. Na avtobusu, na poti domov, smo vsi rdeči od vetra govorili, kolikokrat smo padli in kako smo se počutili. Smejali smo se svojim nezdodam in bili srečni, da si kdo ni zlomil noge, roke itd. Ker smo komaj čakali topel čaj in vonj po domu, smo na našo željo hitro prispeli domov.

Želimo si še takšnih izletov in za dlje časa. Uživali smo in to je bil najlepši športni dan za vse navdušence nad snegom in žejne adrenalina.

Nina Helena Basarac, 7. razred

Valentinove delavnice s starši

V sredo, 10. 2. 2010, smo nekateri učenci OŠ Dragatuš in učitelji vodili zabavno prireditev, s katero smo hoteli poudariti sodelovanje med starši, učenci in učitelji; vsi so v delu prav uživali. Imeli smo več različnih delavnic, kot so izdelava sveč, izdelava lesenih srčkov, peka piškotov - srčkov, pisanje slovenskih verzov in športne igre. Največ staršev je sodelovalo pri izdelavi sveč in srčkov ter športnih igrah.

Pri izdelavi sveč so delali sveče iz čebeljega in navadnega voska, ki so ga obarvali z različnimi barvili. Delavnico sta vodili Jasmina Kobe ter Anita Vrtin. Pri izdelavi lesenih srčkov so starši izdelovali srčke iz lesa, ki so jih na koncu izdelave še pobarvali in okrasili z bleščicami. Delavnico je vodila Silva Nagode s pomočnikoma Janom Gašperičem in Kristjanom Jarnevičem. Pri peki piškotov so starši in otroci okraševali že pečene piškote ali so jih lahko tudi sami spekli. Delavnico sta vodili Jožica M. Grobovšek in Ljiljana Jankovič. Pri pisanju slovenskih verzov so starši pisali verze na srčke, ki so jih tudi okrasili. Delavnico so vodile učiteljice razredne stopnje. Pri športnih igrah so se starši lahko sproščali ob igranju košarke. Pri tej delavnici so najbolj sodelovali očetje, ki so tekmovali proti učencem. Delavnico je vodil Srečko Dražumerič.

Tudi mladi raziskovalci so sodelovali. Intervjuvali so vsakogar, ki so ga zagledali. Mladi raziskovalci so: Kristjan Panjan, Iva Panjan in Ema Štefanič, vodila pa jih je Nataša Podhostnik. Tudi 9. razred je sodeloval s svojo Kavarno, na kateri so stregli čaj, kavo, sok, kremne rezine in piškote.

Popoldan je prehitro minil. Starši, učenci in učitelji si želijo tudi v prihodnje podobnih srečanjih, saj preko neformalnega sodelovanja krepijo dobre medsebojne odnose.

Jan Gašperič in Kristjan Panjan, 8. razred

Dragatuški šestošolci so priredili dramsko igrico

Dragatuški šestošolci smo pripravili dramsko igrico z naslovom Dogodivščine šestega razreda. Igrico smo zaigrali celotni šoli in vrtcu. Učencem je bila igrica tako zanimiva, da so predlagali, da jo zaigramo še staršem na govorilni uri. Naša igrica je smešna in seveda poučna. Igrica na splošno govori o nekem šestem razredu, ki so uspešna generacija.

Nekega dne je Tadej naredil veliko napako in sošolci so ga rešili, ker je zabredel v težave.

Ko so sošolci izvedeli, da se drogira, so se zmenili, da ga rešijo. Ko se je Tadej poboljšal in pustil drogo, so se zmenili, da gredo na zaključni izlet na morje.

Na morje so se odpravili s starim avtobusom, ta ni imel klime, radia in smrdel je po cigaretih. Šofer je bil malo čuden, saj je na poti povozil srno in ovco. Ko so prišli na morje, je moral Luka poklicati mamo, teto, babico ... Na morju so se igrali razne družinske igre, plavali in se sončili. Igrica se je srečno končala.

Sceno, oblačila, besedilo smo pripravili sami. Zaigrali smo: Katja Fortun, Luka Kuzma, Tanja Matkovič, Tanja Mihelič, Nuša Simonič, Špela Švajger in Tadej Žagar.

Kmečke žene so nas povabile, da smo zaigrali na njihovi prireditvi, ki je bila 28. 3. 2010 v Kulturnem domu Dragatuš.

Tadej Žagar in Luka Kuzma, 6. razred



Gospodinjski dan – Mojca Kramarič

25. 3. 2010 smo se učenci 8. in 9. razreda odpravili v Metliko h gospe Mojci Kramarič.

Iz Dragatuša smo so odpravili ob 8.15. Ko smo prispeli, nas je gospa Mojca prijetno sprejela in nas povabila v svoj prostor, v katerem peče različne dobrote. Za začetek nam je ponudila Mojčin čaj, za katerega je bila napisana tudi pesem, ter različne piškote. Kmalu je začela s predstavitvijo, kako so nekoč in danes pekli in izdelovali kruh. Predstavitev se nam je zdela zelo zanimiva in smo bili z njo zelo zadovoljni. Potem nam je povedala, da si bomo sami zamesili svoj hlebček kruha. Vsi smo si hitro odpravili oprat roke in začeli mesiti. Ker je gospa Mojca rekla, da se bo kruh nekaj časa pekel, nas je povabila še na ogled moževe streklarske delavnice. Kasneje smo bili še malo zunaj in si postregli s sveže pečeno pogačo in se počasi odpravili še po kruh. Gospe Mojci smo se prijetno zahvalili in povedali, da smo se imeli zelo lepo. V avtobusu so nas učitelji presenetili in nam povedali, da gremo še na ogled proizvodnje Kolpa san d.d.

Ogledali smo si, kako izdelujejo kopalniška sredstva. Za tem smo odšli še na ogled salona in njihove kopalniške opreme. Po ogledu smo zadovoljno odšli proti avtobusu. Domov smo prispeli okrog 13. ure. Ta dan se nam je vtisnil v lep spomin in želimo si še kakšnega podobnega. **Katarina Pejčić in Staša Jesih, 8. razred**

Čebelarke OŠ Dragatuš so obiskale malčke v vrtcu

Bil je 20. november, ko smo se Ana Gorše, Anja Švajger, Ema Štefanič in Urška Štajdohar, učenke 9. razreda, pod vodstvom Anite Vrtin odpravile v vrtec. Naš cilj je bil, da bi mlajše naučile kaj novega o čebelah in da bi vedeli, kako pomembne so čebele za nas. Naš obisk se je bolj obrestoval, kot smo mislile, saj so v dragatuškem vrtcu sami »brihtni« otroci. Prav videti je bilo, da so se veselili tega, da jim bomo povedale nekaj novega. Imeli smo se prelepo. Najprej smo imeli nekaj osnovne teorije za malčke, nato smo si ogledali šolski čebeljak in za tem je sledil zabavni del, petje, ples in vesele melodije Anjine harmonike. Otrokom so se kar svetile oči. Igrali smo se tudi veliko iger, povezanih s čebelarstvom, saj menimo, da so si na tak način največ zapomnili. Predvsem smo jim predstavile delo čebelarja in vlogo matice, delavke in trota v čebelji družini. Čas nam je kar neustavljivo tekkel. In prišel je ta trenutek, da so malčki morali na kosilo, me pa smo ta čas pripravile ležalnike, na katerih so potem pridno zaspali. Še prej pa smo jim povedale zgodbico o mali čebelici, ki ni znala leteti. Nismo še prišle do konca zgodbe in že so spali, vsi utrujeni od prelepega dne. A tako kot oni, smo bile tudi me precej izmučene, saj ni ravno tako enostavno skrbeti za ta majhna, nedolžna bitja, kot zgleda. A vseeno nam je bil to eden lepših dni v življenju in mislim, da si ga bomo vse zapomnile. Še vedno pa zelo rade, od takrat, med odmori zahajamo v vrtec, kjer nas vsi otroci lepo sprejmejo.

Učenke 9. razreda

Galerija in balet - kulturni dan

13. 4. 2010 smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili na ogled galerije v Kostanjevico na Krki in na ogled baleta v Šentjernej. Ob 8. uri smo se odpravili iz Dragatuša.

Najprej smo odšli na ogled Galerije Božidarja Jakaca v Kostanjevici na Krki. Tam smo videli veliko zanimivih razstav, vodička nas je odpeljala po gradu v različne sobane. Videli smo tudi cerkev. Ogled je bil zelo zanimiv, a smo vseeno komaj čakali, da se odpravimo na ogled baleta. Odpeljali smo se proti Šentjerneju in prišli do Kulturnega doma Šentjernej. Gostitelji so nam razdelili sedežni red oziroma karte. Ogledali smo si zgodbo o Picku in Packu, ki sta predstavljalta sporočilo, kaj se zgodi, če si nesramen. Po predstavi smo odšli proti domu in bili dobre volje. Želimo si še kakšen podoben kulturni dan.

Katarina Pejčić, 8. razred

Orientacijski pohod

V letošnjem letu 2009/2010 smo učenci od 5. do 9. razreda imeli orientacijski pohod. Dan je potekal hitro in zelo smo se zabavali. Najprej smo se dobili na šolskem igrišču, kjer smo si vzeli sendviče in sok, ter čakali na tekmovanje. Med čakanjem smo igrali tudi nogomet, in sicer 9. razred proti vsem ostalim, ki so hoteli igrati. Ko smo prišli na vrsto, nas je hišnik odpeljal v Kališča pri Šipku ter odpravili smo se na pot. Hodili smo po novi poti, ki je bila zgrajena za lažji dostop do Črešnjevca. Nato smo prišli na Črešnjevca, kjer nas je čakala naloga. Ko smo opravili z nalogo, smo se odpravili proti Veliki Lahinji. Od tam smo odšli proti Pustemu Gradcu. Ko smo tam opravili vse naloge, smo se odpravili zopet nazaj proti Dragatušu. Cilj je bil pred šolo. Ko smo prispeli, smo popili pijačo ter pojedli sendviče in se odpravili čakati rezultate. 1. mesto so zasedli naslednji tekmovalci: Gašper Toman, Nejc Šuštarčič, Dalia Gorše, Katja Gašperič, Anamarija Rožman ter Nastja Saje. Za nagrado so dobili plavanje v Dolenjskih Toplicah. Dan je bil zanimiv in bilo je lepo.

Jan Gašperič, 8. razred

Čistilna akcija – Očistimo Slovenijo v enem dnevu

17. aprila je po celi Sloveniji potekala čistilna akcija *Očistimo Slovenijo*. K akciji se je odzvala tudi naša šola. Učenci in tudi nekateri starši smo se zbrali ob 8.01 vsak v svoji vasi in počakali na učitelja, ki je bil odgovoren za čisto vas. Bili smo na polno oboroženi s kirurškimi rokavicami in velikimi, črnimi vrečami. Čistili smo in pri tem skušali premagovati trnje in ostale ovire na poti, ki so nam preprečevale, da bi osvobodili našo domovino nadležnih odpadkov, ki uničujejo njeno lepoto in sijaj. Saj si nihče ne želi živeti v umazanem kraju, polnem plastenk in pločevine ter kdo ve, kaj še vse nekateri ljudje odvržejo v naravo. Ob enajstih smo se iz vseh vasi podali proti šoli v Dragatuš. V šoli nas je že pričakala malica, ki je nastala s pomočjo naše gospodinjske učiteljice Jožice Medvešek Grobovšek ter njenih dveh pomočnic, Nuše Simonič in Tanje Mihelič. Malica nam je po dolgem pohodu prijala, saj na poti nismo nič jedli (smo pa zajtrkovali ☺) in smo le sanjali o prijetni malici v šoli. Zaradi tega je bila še toliko slajša. Učiteljica Jasmina Kobe nam je pripravila 2 likovni delavnici. V vsaki smo izdelovali nove stvari iz t. i. odpadkov. Tako so potem nastale prelepe rožice ter merice za dnevno količino bonbonov oz. posodica za pirhe. Zunaj pa so večinoma fantje sodelovali v delavnici učitelja Srečka Dražumeriča - igrali so nogomet ter košarko. Verjamem, da smo se vsi imeli lepo. Bilo je zabavno, ko smo šteli, koliko vreč smeti smo že našli, ter seveda pozneje v delavnicah. V vsaki vasi smo nabrali 10-15 vreč. Iz tega sklepam, da imamo Belokranjci še kar čisto ozemlje.

Nina Helena Basarac, 7. razred

Otvoritev krožišča

V nedeljo, 9. 5., je bila v Dragatušu otvoritev novega cestnega krožišča, ki sedaj omogoča avtobusom dovoz čisto do šole.

Istega dne je bila tudi kolesarska dirka po Dragatušu, kjer se je za zmago potegovala mladina z vse širne Slovenije. Zmagovalci so bili iz Kranja, Celja in Dragatuša (bivši učenec naše šole - Aleš Novak). Pod lipo na trgu smo zaigrali tamburaši nekaj pesmi, da smo polepšali ozračje.

Tudi na Podlogu je 9. maja potekala otvoritev nove asfaltirane ceste, ki pelje čez središče Podloga. Tudi tam smo tamburaši popestrili prireditev in že smo v kombiju hiteli pred šolo, kjer je najprej zapel pevski zbor. Sledil je ravnateljčin pozdravni govor. Ker se občinarji niso prikazali v pravem trenutku in so bili še na Podlogu, smo zadrego prelomili - spet - tamburaši. Zopet smo zaigrali nekaj pesmi, ko so se občinski upravljavci le prikazali, se opravičili ter izvedli tudi svoj pozdravni govor.

Nina Helena Basarac, 7. razred

DRAGATUŠEC V VRTCU

Malček bralček in Pravljični kovček v vrtcu

Otroška knjiga ali slikanica razvija malčkovo domišljijo, z njo odkriva pisan svet, ki ga obdaja, se z njo uči, si širi besedni zaklad ali pa samo uživa ob ilustracijah. Vrtec ima pri tem pomembno vlogo, saj mu nudi veliko možnosti ob zadovoljstvu, ki mu ga nudijo odprte strani le-teh.

Kot skupina smo vključeni v bralni projekt Malček bralček. V začetku šolskega leta

malčki obišejo našo šolsko knjižnico. Knjižničarka prebere kratko zgodbo, primerno starosti otrok in jih seznani s pravilnim ravnanjem s knjigo. Vsak otrok dobi svojo izkaznico in si tokom šolskega leta izposoja knjige in slikanice, ki jih nosi domov. Le-te mu doma člani njegove družine preberejo, sam pa vsebino ob slikanici ali knjigi pove v vrtcu svojim prijateljem.

Knjižni projekt v vrtcu vzpodbudi otroka, da prebrano posreduje naprej. Pripoveduje skupini otrok, ki ga poslušajo. Nekaterim je potrebna pomoč vzgojiteljice, ki ga motivira s knjigo in z odprtimi vprašanji, na katera otrok odgovarja. V kolikor otrok ne želi pripovedovati, mu lahko pomaga drugi otrok, ki je govorno bolj razvit.

Ob pripovedovanju otrok razvija svojo domišljijo, mišljenje pa tudi strpnost. Uči se poslušati zgodbo, se vživeti v njo; spoznava zvočnost besed in rime. Seveda zgodbo obnovi s svojimi besedami in nemalokrat pove svojo zgodbo, ki se navezuje le na slike iz slikanice.

S sodelavko naslovno stran pomanjšava in kopirava. Sličico otrok nalepi na plakat, ki s prebranimi knjigami nudi veliko možnosti za spontano komunikacijo med otroki. Izmenjujejo si svoje zaplete, ki se razvijajo ob prebrani knjigi, se govorno dopolnjujejo in nadgrajujejo zgodbo. Lepljenje sličic razvija finomotoriko rok, matematične pojme in predstavnost.

Z načrtovano bralno vzgojo v vrtcu ne vzgajamo le otrok, ampak preko malčkov tudi njihove starše, zato smo se v vrtcu že tretje leto vključili v projekt Pravljični potujoči kovček. Nosilec projekta je Knjižnica Črnomelj, ki napolni kovček s knjigami. Ta vsebuje: zbirko ljudskih pravljic, pravljico sodobnega avtorja, zbirko otroških pesmic, priročnik za starše in zvezek za vtise.

Z izštevanko izštejemo otroka, s katerim gre kovček domov. Otrok se počuti pomembnega in kovček ponosno pokaže staršem. Tudi doma nanj ne pozabi in prosi člane svoje družine, da mu berejo pravljice, pesmice, starši pa lahko preberejo priročnik, ki vsebuje teme, vezane na vsestranski otrokov razvoj. V



zvezek starši zapišejo svoje vtise, otrokov odnos do knjige, otrok sam vanj kaj nariše.

Ob vrnitvi kovčka v vrtec prebereva s sodelavko vsem otrokom skupine, kaj so starši otroka, pri katerem je gostoval kovček, napisali v zvezek. Vsakega otroka vprašava, kaj je prebral, kdo mu je bral in kaj mu je bilo v prebranih knjigah najbolj všeč. Otroško risbico v zvezku pokaže otrok, ki jo je narisal, po želji tudi komentira narisano.

Z bralnim projektom zaključimo maja s prireditvijo za vse skupine naše šole in vrtca, ki so sodelovale v projektu. Knjižničarki Breda in Jožica iz črnomaljske knjižnice nam pripravita svoj program (lutkovna igrlica za otroke), vse skupine se predstavijo s svojo točko.

V vrtcu, posredno tudi v otrokovi družini, želimo okrepiti zavest o pomembnosti branja in pripovedovanja zgodbic in pravljic otrokom, kar je tudi eden izmed ciljev obeh omenjenih projektov. Vzpodbuda sta staršem, da skupaj sedejo z otrokom in ga vpeljejo v svet knjige, ki naj bo stalna spremljevalka v domu vsakega otroka. Vzgojiteljice bodimo vzor otrokom. Otroci prepoznajo v nas, koliko nam knjiga pomeni. Če bodo videli naše navdušenje nad knjigo, bodo tudi sami radi segli po knjigi. Tudi branje knjige naj bo za otroke prijetno. Beremo z občutkom in z različno barvo glasu. Pustimo, da nas zgodba vpije, da zaživi z nami in da se naše navdušenje nad zgodbo prenese nad otroke. Otroci bodo knjigo sprejeli kot nekaj lepega, ugodnega in zanimivega. Če ima zgodba ilustracijo, jo vedno pokažemo otrokom. Izkoristimo priložnost in ob slikah obnovimo zgodbo. Če knjiga otroke pritegne, jo bodo želeli ponovno slišati tudi naslednji dan. Nič zato, če je igralnica prav takrat razmetana. Upoštevajmo želje otrok, spoštujmo njihov interes. Vzemimo si čas in jo znova preberimo skupaj, igrače lahko počakajo.

Vladka Štrucl, vzgojiteljica

DRAGATUŠČEVI INTERVJUJI

Intervju s Tino Kocjan

Tina Kocjan je bivša učenka naše šole, ki je znana po svojem bogatem in zanimivem glasju. V Ljubljani študira na fakulteti, kjer »izdelujejo učitelje«. Ko bo doštudirala, bo učila slovenski jezik, mogoče tudi tu v Dragatušu, kjer je tudi sama obiskovala osnovno šolo. Širši Sloveniji je postala poznana predvsem po uspešnih nastopih v nedeljski večerni oddaji - Spet doma. Zmagala je tudi na prireditvi Glas mladih, vrsto let uspešno nastopa z Dobrečem, zadnje čase pa nastopa s svojo skupino Mladih 5. Pa tudi svojo pesem že ima: »Taka sem!« Kramljali sva pri Tini doma in povedala mi je zanimive reči.



1. Kakšne prednosti in slabosti vidiš v tem, da si obiskovala majhno podeželsko šolo?

»Slabosti so te, ko otroci prestopijo tisti prag med osnovno šolo in srednjo šolo, nimajo samozavesti. So bolj ozkogledi. Spominjam se svojega fazanstva, ko še sama nisem vedela, kako in kaj. Oh, kje so že tisti dobri časi. Prednosti so pa te, da imaš naravo na doseg roke in so ... Se mi zdi, da niso tako pokvarjeni, kot recimo otroci iz mesta (doda še: brez zamere ...).

2. S čim se trenutno ukvarjaš?

»Zdaj mi je najbolj pomemben študij in zdaj, ko sem imela še zadnje zaključne izpite, me čaka še en, nov letnik študija slavistike. Na zelo kratki razdalji pa je na drugem mestu seveda glasba, tj. tamburica (Tina namreč igra na brač.), petje in bend.«

3. Kako usklajuješ vse svoje obveznosti, ki pa jih ni malo?

»Ja, imaš prav, res jih ni malo. Med tednom študiram v Ljubljani, med vikendi pa imam vaje z Dobrečem in vaje z lastnim bendom, ki se imenuje Mladih 5. Ker pa imam med tednom tudi vaje solo petja, moram res cel vikend posvetiti le vajam.«

4. Kako rešuješ probleme s tremo in ali jo še imaš?

»Tremo sem že od nekdaj imela in se mi zdi, da jo bom vedno imela, ker mislim, če nimaš treme, lahko začneš podcenjevati publiko in potem se to ne konča dobro. Rešujem jo pa tako, da sama sebi pred nastopom pravim: Tina, saj bo šlo, to ni tvoj prvi in ne zadnji nastop. Saj bo šlo., in vse se dobro konča.«

5. Ali te moti, da te ljudje na cesti prepoznajo?

»Ne. Me pa moti, da se ljudje začnejo zanimati zate šele, ko si slaven, in takrat od tebe pričakujejo, da si vedno dobre volje, a vsi vemo, da so včasih tudi dnevi, ko si slabe volje ali celo jezen in si ljudje potem to napačno razlagajo. Ko drugače pogledaš ... Sam sebi koplješ jamo in potem nate kažejo s prstom in že vnaprej govorijo, kaj se bo zgodilo (pa ne, da se mi je to že kdaj zgodilo, se je pa moji prijateljici).«

6. Koliko časa že igraš tamburico?

»No, matematika, oh, stara, dobra matematika (se zasmeji) ... Stara sem 22 let, začela sem pri osmih letih ... Torej, 14 let.«

Jaz: »Ooo, precej časa že ...«

»Ja, še preveč.« (se zasmeji)

7. Kje se vidiš čez 5 let?

»V katedru, že v šoli, čeprav še ne bi rada začela v šoli. Mogoče celo v svojem stanovanju.« (se zasmeji)

8. Katere 3 stvari bi vzela na samotni otok?

»Hmm ... To vprašanje se mi je vedno zdelo težko (se zasmeji) ... Ogromno vode, da ne bi dehidrirala ... (po dolgem premisleku) Tomaža, svojega fanta, če bo priden (se zasmeji) ... In pa ... Kakšno res debelo knjigo, saj bi imela veliko časa in bi lahko mirno brala.«

Tina, želimo ti veliko uspeha pri študiju in na nadaljnji glasbeni poti. Prepričani smo, da ti bo uspelo.

Nina Helena Basarac, 7. razred

Intervju z Gašperjem Tomanom

Gašper Toman je učenec 9. razreda na OŠ Dragatuš. Kot intervjuvanca smo si ga izbrali zato, ker je edini učenec na šoli, ki se izvenšolsko ukvarja s plesom. V Novem mestu namreč trenira latinsko-ameriške plesne. Čeprav ima šele 15 let in trenira komaj dobro leto, sta skupaj z njegovo soplesalko osvojila že tri zlate kolajne. Podali smo mu naslednja vprašanja:

1. Zakaj si se odločil ravno za latinsko-ameriške plesne?

»Čisto po naključju me je moja soplesalka vprašala, ali bi začel plesati.«

